

Jeg tror, at alle de Herrer — maaske med Undtagelse af det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), der udtalte sig direkte imod Nedsættelsen af en Kommision — maa være enige med mig i, at en Overvejelse af dette Spørgsmaal er nødvendig. Selv om Ministeren vilde sætte sig ind i alle de Forhandlinger, der har været førte om dette Spørgsmaal dels her paa Rigsdagen under Behandlingen af tidligere Lovforslag, dels udenfor, er det ikke saadan lige at løbe til for ham at fremsætte et Forslag til en Ændring af Seminarieuddannelsen, der havde nogen som helst Udsigt til at naa til endelig Vedtagelse i Danmarks Rigsdag. Jeg tror, det vil være ganske nødvendigt, at der til at overveje denne Sag sættes Folk, som er sagkyndige baade med Hensyn til selve Seminarieuddannelsen og med Hensyn til de Krav, der stilles paa dette Omraade ude omkring i Befolkningen hos Fædre og Mødre, som skal have deres Børn undervist af de Lærere, der uddannes paa Seminarierne.

Naar der af det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) i Begyndelsen blev fremhævet, at han ikke mente, der egentlig havde været store Krav fremme paa Rigsdagen i saa Henseende — han nægtede ikke, at der maaske undertiden kunde have været ret stærke Krav fremme udenfor Rigsdagen —, tror jeg, det beror paa, at det ærede Medlem noget forveksler sit eget Parti med den samlede Rigsdag. Naar man ser paa, hvad der er blevet udtalt her ved forskellige Lejligheder, vil man se, at der fra forskellige Sider har lydt Krav netop om en Kommision til at overveje disse Forhold. Det ærede Medlem henpegede paa, at det i det væsentligste kun var fra et enkelt Medlems Side, det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), dette Krav var fremkommet; men naar dette ærede Medlem har fremsat Krav om en Kommision, maa han jo antages at have staaet som Repræsentant for sit Parti, og man kan deraf slutte, at der i alt Fald indenfor hans Parti er et Ønske derom. Fra socialdemokratisk Side har der tidt været talt om, at vor Læreruddannelse trængte til at forbedres. Det er ikke alene i Dag, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) — som nu sidst det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) — har holdt en indgaaende Tale om Manglerne ved vor Læreruddannelse. Det er sket flere Gange før. Men ogsaa i det tredie Parti, Højre, maa der

forudsættes at være et virkelig indtrængende Ønske om at faa en saadan Kommision nedsat. Jeg skal her blot henvise til, at da den tidligere Kultusminister Enevold Sørensen i 1908—09 havde fremsat sit Lovforslag, skrev Højre følgende i den derom afgivne Udvalgsbetænkning: „Forslag til Beslutning. Folketinget opfordrer Ministeren til snarest at fremsætte Forslag om Nedsættelse af en Kommision til at forberede og stille Forslag til en Reform af Folkeskolens Ordning, Læreruddannelsen og de dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal.“ Det udtalte Højre den Gang, og det er et Standpunkt, som det sikkert heller ikke nu har forladt — det fremgik da heller ikke af det ærede Medlem fra Frederiksbergs (Ellinger) Tale. Jeg tror derfor, det ikke alene er udenfor Rigsdagen, men ogsaa blandt Rigsdagens Partier, dette Ønske er næret. Om der indenfor det ærede Medlem for Nørresundbys (Nørgaard) Parti ikke skulde være saa stærke Ønsker i den Retning, skal jeg ikke kunne sige; det synes jo det ærede Medlem fra Vinderups (Moltesen) Tale at tyde paa, for saa vidt han udtalte Ønske om, at Sagen skulde udsættes og behandles sammen med en Ordning af Folkeskolevæsenet i det hele. Jeg tror altsaa, det er et almindeligt og stærkt Krav, at vi maa have en saadan Kommision nedsat, og jeg tror, at det nu maa ske.

Der er jo af forskellige Talere fremsat Anker over den Form, hvorunder jeg har ønsket at nedsætte Kommisionen. Man har anket over, at Kommisionen blev for stor, at der var for mange af Ministeren valgte Medlemmer, der burde være flere Rigsdagsmænd, eller, rettere sagt, Tallet paa de af Ministeren valgte burde nedsættes. Jeg forstaar egentlig ikke, at man har saa meget imod, at der vælges saa mange af Ministeren, naar man fra deres Side, som anker over dette, vilde kunne gaa med til, at Ministeren selv valgte hele Kommisionen, altsaa nedsatte en Kommision af sagkyndige, naturligvis efter at være kommet til Finansudvalget og have bedt om en Bevilling dertil. Jeg forstaar ikke, at man da kan have saa meget imod, at Ministeren er saa hensynsfuld ogsaa at henvende sig til Rigsdagen og bede den vælge nogle Medlemmer ind i Kommisionen. Min Tanke dermed har været, at det vilde være fornuftigt ved Siden af de særlig sagkyndige at faa Rigsdagsmænd ind i Kommisionen; og hvorfor? Fordi sagkyndige Folk tidt